

gått. Emellertid har icke allenast Herr Major Backlunds kostnadsförslag, som legat till grund för beräkningen af nämnda summa, befunnits så otillräckligt för arbetets utförande, att minst 22,351 R:dr derutöfver måste tillskjutas; utan bedröfvelsen har illtagit derigenom, att Herr Majoren, som på entrepenad åtagit sig arbetet, kort derefter aflidit, innan ännu synnerligen mycket deraf blifvit verkställt och utan att i sitt bo efterlemna några medel för dess fortsättande. Vid sistlidna riksdag väcktes motion om statsbidrag till betäckande af de öfverskjutande kostnaderna — så mycket kännbarare, som ortens men i synnerhet bolagets delegare befinna sig i en högst tryckande ställning —, men denna begäran blef af Rikets Ständer afslagen. Jag tager mig därför friheten att, med åberopande af de handlingar, som härjemte biläggas, vördsamt föreslå,

det Riksdagen täcktes medgifva ytterligare tre års räntefrihet å de för ifrågavarande utdiknings- och aftappningsföretag till läns erhållna 42,000 R:dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockolmh den 29 Januari 1867.

D. Danielsson.

N:o 130.

Af Herr **Per Nilsson** i Espö: *Angående bestämmandet dels af den resekostnadsersättning, som bör tillkomma ledamöterna uti Riksdagens Andra Kammare, dels äfven af tiden för utbekommande af såväl denna kostnadsersättning som riksdagsmannaarfvodet.*

Riksdags-ordningens 23 § bestämmer, att riksdagsman i Andra Kammaren skall hafva resekostnad till och från riksdagen, men icke efter hvad grund den skall utgå, till följd hvaraf och då Rese-reglementet den 10 November 1865 icke nämner något om riksdagsmans resekostnad, och det bör undvikas att reseräkningar uppgöras efter olika grunder, jag vördsamt får hemställa,

att Stats-Utskottet måtte föreslå de grunder, hvarefter resekostnaden till riksdagsmännen i Andra Kammaren bör utgå, samt tiden för lyftandet såväl af resekostnaden som arfvoden under riksdagen.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Per Nilsson
i Espö.